

1990.03.24 වැනි දින කොළඹ බණ්ඩාරනායක
අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවේ දී
ආසියානු බෞද්ධ මහා සම්මේලනය
ආරම්භ කිරීම නිමිත්තෙන්
ජනාධිපති ශ්‍රීමත් ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා
විසින් පවත්වන ලද කථාව

1990.03.24 ඉරිදි කොළඹ, පණ්ඩාරනායක
ආනන්ද මහා විහාරස්ථානයේ පවත්වන ලද
ප්‍රධාන සම්මන්ත්‍රණයේදී
අතිමේතල සභාපති
ශ්‍රී. පීරමතාස අවර්ගන් ඉන්ද්‍රිය ඉන්ද්‍ර

The Address of
His Excellency the President
R. Premadasa
inaugurating the Asian Buddhist Congress
at the BMICH, Colombo
on 24.03.1990

ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්තාවය

ආසියානු බෞද්ධ මහා සම්මේලනය ආරම්භ කරන ලද අවස්ථාවේදී ජනාධිපති ශ්‍රීමත් ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින් පවත්වන ලද කථාව - බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව - කොළඹ - 1990.03.24

අද දින අප සියලුදෙනාම මෙතැනට රැස්ව සිටින්නේ ආසියානු බෞද්ධ මහා සම්මේලනය ආරම්භ කරන්නයි. ආසියානු කලාපයේ රටවල ප්‍රමුඛ බෞද්ධයින් එක් ආසියානු වේදිකාවකට ගෙනරීම ගැන සමස්ත ලංකා බෞද්ධ මහා සම්මේලනයට මගේ හෘදයාංගම ප්‍රශංසාව පළකරනවා.

තමුත්තාත්සේලා සියලුදෙනාට සමගිසම්පන්නව එක් වන්නට සිත් දුන්නේ බුදුදහමෙහි ඉගැන්වෙන මෙක්‍රිය නිසා ම බවට මට සැකයක් නැහැ. අප එකතුවෙලා ඉන්නේ එකිනෙකා සමග කතාබහ කර අපේ පොදු ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් සොයා ගන්නයි. මේ වේදිකාවේ දී අපට පුළුවන් අපගේ රටවල පවතින තත්ත්වයන් බෞද්ධයින්ට බලපාන ආකාරය ගැන අදහස් හුවමාරු කරගන්න. එතරම් වත් පොහොසත්කම් නැති වරප්‍රසාද භුක්ති නොවිඳින නිහඩ මහජනතාවට සහනය සලස්පන්නට ක්‍රියාත්මක කළ හැකි මානුෂික සේවාවන් මොනවා ද යන්න අපට මෙහිදී තීරණය කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති.

බුද්ධ ධර්මය ආශ්‍රිත සංස්කෘතිය ශත වර්ෂ ගණනාවක කාලයක් ආසියාවේ ජනතාව එකමුතු කරන බලවේගයක් ව පැවැතිලා තිබෙනවා. නමුත් කල්ගතවන විට මේ රටවල බුද්ධ ධර්මය යටකරගෙන වෙනත් බලවේග මතුවුනා. එය සිදු වූ තරමටම ආසියාවේ සමගිසම්පන්න බවක් කැඩී බිඳී ගියා.

ආසියාවේ දකින්නට ලැබෙන මහා සංස්කෘතික එක්සත්කම ඇතිකරන්න හේතුකාරක වුණ සාධකය තමයි බුදු දහම. මේ එකමුතුකම ආරම්භ වුණේ තමන්ගේ ජීවන ක්‍රමයේ මාර්ගෝපදේශක ධර්ම හැටියට ආසියාකරයේ ජනතාව බුදු දහම පිළිගෙන පිළිපදින්නට පටන්ගත්තට පස්සේ යි. මේ සම්බන්ධයෙන් ධර්මාශෝක මහාධිරාජයා අප මහත් ආදරයෙන් ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරනවා. එතුමා තමයි, මීට අවුරුදු 2250 කට පෙර දකුණු ආසියාවෙන් අග්නිදිග ආසියාවෙන් බෞද්ධ ධර්මය ව්‍යාපාරය ගෙනයන්න පුරෝගාමී වුණේ.

ක්‍රි. පූ. 3 වන ශත වර්ෂයේ අග වන විට බුදු දහම ඉන්දියාවේ බොහෝ ප්‍රදේශවල පුළුල් ලෙස පැතිරී තිබුණා. ඒ වන විට බුදු දහම ශ්‍රී ලංකාවේත් මුල් ඇද ශක්තිමත්ව පැවතුණා. ක්‍රි. ව. 1 වන ශත වර්ෂයේ දී බුදු දහම තිබ්බතය, බුරුමය, තායිලන්තය, චීනය යන රටවල පැතුරුණා. එම රටවලින් නැවත කොරියාව හා ජපානයටත් අග්නිදිග ආසියාවේ වෙනත් රටවලටත් පැතුරුණා. නමුත් ඉන්දියාවේ බුදු දහම කලක් බැබළුණු නමුත් ක්‍රි. ව. 8 වන සියවස පමණ කාලයේ සිට පරිහානියට පත්වෙන්න පටන් ගත්තා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑමෙන් වසර 200 කට වඩා මඳකට වැඩි කලකට පසුව තමයි, ධර්මාශෝක මහාධිරාජයා ඉන්දියාවේ රාජ්‍ය කළේ. එතුමා තම ජීවිතයේ මුල් කාලයේදී වෙනත් රටවල් යටත්කර ගෙන තමන්ගේ බලය වර්ධනය කර ගන්නා ප්‍රවණධිකාරී ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කළා. නමුත් එතුමා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ධර්මයේ අඩංගු පණිවිඩය අවබෝධ කර ගැනීමෙන් පසු යුද්ධයෙන් රටවල් යටත්කර ගැනීම අත්හැරියා. ඒ වෙනුවට එතුමා සාමකාමී අවිහිංසාවාදී මගින් රටවල් ජයගැනීමේ මාවතකට - ධර්මවිජය මාගියට - බැස්සා. එතුමා තමන්ගේ යුද්ධ හමුදාව ශක්තිමත් කරනවා වෙනුවට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සාම පණිවිඩය පතුරුවා හරින්න පටන්ගත්තා. බුද්ධ ධර්ම ප්‍රචාරයට පිටත්කර හැරිය ධර්ම දූතයන් වහන්සේලාට එතුමා එක් වැදගත් ගුණාංගයක් තදින්ම කාවැද්දුවා. එය තමයි, අනිකුත් ආගම් දහම ඉවසීමේනුත් ගෞරවයෙනුත් සැලකීමේ සද සම්මානනීය ගුණධර්මය. එතුමා මෙම පණිවිඩය ශිලාස්ථම්භයක කොටවා තිබෙනවා. සද්ධාලික සත්‍යයකට ගොඩනැගුණු ස්මාරකයක් හැටියට අදත් මේ අශෝක කුමාර දකින්නට තිබෙනවා.

ධර්මාශෝක මහරජතුමා ඉන්දියා දේශ සීමාවෙන් පිටත රටවලට බුදු දහම පතුරුවන විට එතුමා තවදුරටත් ලෞකික ලාභ ප්‍රයෝජන බලාපොරොත්තුවන තත්ත්වයක් තිබුණේ නැහැ. එතුමා අපේක්ෂා කළේ බුදුරජාණන්වහන්සේගේ උදර දහම පණිවිඩය ලෝකයේ වෙනත් රටවල් සමග බෙදහද ගැනීම පමණයි. විමුක්ති මාර්ගය පිළිබඳ දැනුම මිනිස් වර්ගයා සමග බෙද හද ගැනීමට එතුමාට උවමනා කළා. සතුරන් නැතිකමින් ලැබෙන ආරක්ෂාව ගැන තදබල විශ්වාසයක් එතුමා තුළ ඇති වුණා.

නිවැරදි මහ කෝරා බේරා ගන්න බුදුරජාණන්වහන්සේ තමන්වහන්සේගේ අනුගාමිකයින්ට සරල උපදේශයක් දී තිබෙනවා. ඒ උපදේශය තමයි මෙය :

“කිසියම් ක්‍රියාවක් ඔබටත් අනුනටත් හොඳක් ගෙන දේ නම් එය කරන්න. අනිත් අතට එය ඔබටත් අනුනටත් නරකක් ගෙනදෙනම් එය කිරීමෙන් වළකින්න.”

පුද්ගලයින්ගේ පෞද්ගලික ක්‍රියාවලින් සමාජයට ඇතිවන බලපෑම සැමවිටම සිහිකබා ගන්න ඔනෑ. එමනිසා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ පණිවිඩය ඇත්තවශයෙන්ම විශ්ව සහෝදරත්වයට පිවිසෙන ලෙසට කරන ආරාධනයක්.

ලොව පුරා සිටින බෞද්ධයින් සමගිසම්පන්න කිරීමේ ඉතාම වැදගත් පියවර හැටියට හඳුන්වන්න තිබෙන්නේ, 1950 ගණන්වලදී ලෝක බෞද්ධ මහා සම්මේලනය පිහිටුවීමයි. මේ කටයුත්තට පුරෝගාමී වුණේ ශ්‍රී ලංකාවයි. ලෝකයේ බෞද්ධයින් සමගි සම්පන්න කිරීමේ සංකල්පය ඉදිරිපත් කළ සම්භාවනීය පුද්ගලයා තමයි, එවකට සමස්ත ලංකා බෞද්ධ මහා සම්මේලනයේ සභාපතිවරයා වුණ මහාචාර්ය ගුණපාල මලලසේකර මැතිතුමා.

ලෝකයේ බෞද්ධ ජනතාව අතර සමගියත් සහෝදරත්වයත් ගොඩනැගීමේ අවශ්‍යතාව නිසා බෞද්ධයින් මේ සංවිධානය වටා ඒකරාශී වෙන්න පටන් ගත්තා.

මෙතැන රැස්ව සිටින සම්භාවනීය නියෝජිතයින් විවිධ සංස්කෘතික පසුබිම්වලට අයත් වෙනවා. විවිධ බෞද්ධ සම්ප්‍රදායන් දාර්ශනික ගුරුකුල පාර්ශ්ව, ගැන අප දන්නවා. ඉතින්, මේ විවිධත්වය ආසියාවේ බෞද්ධයින් හැටියට අපට සමගිවෙන්න, සහයෝගය ගොඩනගාගන්න තිබෙන අවශ්‍යතාවක් එක්ක ගළපන්නේ කොහොමද ?

අප මේ කලා කරන්නේ සහනශීලී බව දේශනාකළ මානව ඉතිහාසයේ ශ්‍රේෂ්ඨතම ශාක්‍ෂාවරයාණන් දේශනා කළ ධර්මය ගැන බව අප සිහි තබා ගන්න ඔනෑ. ඒ ඒ සම්ප්‍රදායයන් විසින් ගරු කරනු ලබන මත වාද, විශ්වාස, පිළිවෙත්, ඇදහිලි, වාරිත්‍ර යන මේවා දීර්ඝ කාලීන ඓතිහාසික පරිනාමයේ ප්‍රතිඵල බව අප තේරුම්ගන්න ඔනෑ. බුදු දහමට

සුභ ගණනාවක් කියාපේ නිරුපද්‍රීතව පැවත එන්නට අවශ්‍ය ශක්තියක්, ප්‍රාණවත්බවක් ලැබුණේ මේ සම්ප්‍රදායයන්ගෙන්. එම නිසා බුදු දහම ඇදහීමක් පිළිපැදීමක් සම්බන්ධයෙන් සමානත්වයක් අපේක්ෂා කරන්න අවශ්‍යකමක් නැහැ.

අපේ කටයුත්ත ඇත්තවශයෙන්ම “ පාලම් කැනිල්ලක් ” කියා කියන්න පුළුවන්. සම්බන්ධතා ඇතිකරගන්න පාලම් උපකාර වෙනවා. සම්බන්ධතා අපට ඉක්බිතිව උපකාර වෙනවා අන්‍යෝන්‍ය අවබෝධය ඇතිකර ගන්න. අවබෝධය ඇති වුණාම නොදැනුවත්කමක් අන්‍යෝන්‍ය අවිශ්වාසයක් දුරුවෙලා අන්‍යෝන්‍ය ගෞරවය ඇතිවෙනවා. ඒ පදනම මත මිත්‍රශීලී සහයෝගිතාව අනායාසයෙන්ම පැන නගිනවා. ආසියාවේ බෞද්ධයින් ආසියානු බෞද්ධ මහා සම්මේලනයක් හැටියට එක්වීම මා කලින් සඳහන් කළ “ පාලම් කැනීමේ ” ප්‍රයත්නයක් හැටියට හඳුන්වන්න සතුටුයි.

ආසියාව ආගම් බොහොමයක තෝකැන්න බව තමුත්තාත්සේලා දන්නවා. ආසියාවෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ ශිෂ්ටාචාර කීපයක්ම බිහි වුණා. කාලයාගේ ඇවෑමෙන් ආසියාවට බොහෝ ප්‍රශ්නවලට, දුෂ්කරතාවලට මුහුණ දෙන්න සිදු වුණා. නොයෙක් බලවත් ජාතීන් ආසියාව අත්කිමටම ගසා කා අනාථ තත්ත්වයට පත් කළා. ආසියාතිකයින් දැන් බටහිර සාරධර්ම පද්ධතියක බලපෑමට මුහුණ දී සිටිනවා. මේවායින් අපේ බාල පරපුරට, ඒ කියන්නේ, බෞද්ධ ජීවන ක්‍රමය අඛණ්ඩව ඉදිරියට ගෙන යෑමේ ක්‍රියාවලියේ බොහෝ වැදගත් පුරුකක් වන පරපුරට, බලසම්පන්න අභියෝග එල්ල වෙනවා. මේ තරුණ ජනතාව භෞතිකවාදී ලෝක දර්ශනයක බලපෑමට හසුව සිටිනවා. මිනිසාගේ උනන්දුව යොමුවිය යුත්තේ වර්තමාන ලෝකීක ජීවිතය ගැන පමණක් යයි මේ බලපෑම්වලට ගොදුරුවන තරුණ තරුණියන් කල්පනා කරන්න පෙලැඹෙනවා.

අප සියලුදෙනාම උත්පත්තිය, දුක, මරණය, පුනර්භවය කියන විෂම චක්‍රයකට හසුවෙල යි ඉන්නේ. අප මේ කර්ම චක්‍රයට හසුව ගමන් කරනවා. ජීවිතය පිළිබඳ යථාර්ථය අවබෝධ කරගන්නා අන්දම අපට බෞද්ධ ධර්මයෙන් උගන්වනවා. අප පළමුව අපේ ජීවිත ගැටළුවට හේතු යොයා දැනගන්න ඕනෑ. එම හේතු දැනගත්තාම අපට නියම තෘප්තිය ලබාගත හැකි මාර්ගය දකගන්න පුළුවන්. අද අප මුහුණපාන අභියෝග මෙන්ම ව්‍යසනත් අපට තේරුම්ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ මේ මගින් පමණයි.

ජනාධිපති කාර්යාලය

පුස්තකාලය

වර්තමාන ලෝකයේ, විශේෂයෙන්ම අප ජීවත්වෙන කලාපයේ, අප මුහුණ පා සිටින ප්‍රශ්න ඉතාම සංකීර්ණයි. ආගමික පිළිවෙත් වාරිත්‍ර ආදියට පමණක් මිනිස් වර්ගයා මුදා ගන්නට බැරි බව අප කේරුම් ගන්නට ඔතූ. අප ජීවිතයට බලපාන වඩාත් විශාල දේශපාලන, ආර්ථික ප්‍රශ්න ගැන අප උනන්දුව දැක්විය යුතුව තිබෙනවා. භෞතික අරමුණුත් ආධ්‍යාත්මික අරමුණුත් අතර සාධාරණ තුලනයක් පවත්වා ගැනීමෙන් ආදර්ශයක් දීම මුළු මහත් සමාජයේම වගකීමක් වී තිබෙනවා.

මේ අභියෝගවලට ප්‍රායෝගික විසඳුම් හඳුනාගෙන ඉදිරිපත් කිරීම ආසියානු බෞද්ධ මහා සම්මේලනයේ වගකීමක් වෙනවා. බුදු දහම අනුව සතුටුදායක විසඳුමක් යොදා ගත නොහැකි කිසිම ගැටළුවක් නැහැ. බුදුරජානන්වහන්සේ අතිශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයකුවන්නේ උන්වහන්සේට ලොව සියලුම ප්‍රශ්න ගැන පූර්ණ අවබෝධයක් ඇති නිසයි. උන්වහන්සේට ඔතූම ගැටළුවකට නිවැරදි සාර්ථක විසඳුමක් ඉදිරිපත් කළ හැකි වූයේ කිසිත් දේකට ඇලීමක් බැඳීමක් නොමැතිව, එසේම හැඟීමෙන් වංචල නොවී එම ප්‍රශ්න දෙස බැලීමට හැකි වූ නිසයි. උන්වහන්සේ මනෝමූලක කාරණාවලින් කිසි විටෙක වංචල වූණේ නැහැ. බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ධර්මයේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ගැබ්ව තිබෙන්නේ මෙම ස්වභාවය තුළ යි. ආසියානු බෞද්ධ මහා සම්මේලය විසින් ලොව සතර දිසාවටම ගෙන යා යුතු පණිවුඩය මෙය බව මගේ හැඟීමයි.

මේ අලුත් සංවිධානය ඉතාම උද්යෝගිමත්, ප්‍රාණවත් බලවේගයක් බවට පත්වනු ඇතැ යි මා විශ්වාස කරනවා. සාමකාමී සහජීවනයත් අවිහිංසාවත් ලක්ෂණ කොටගත් නව යුගයක් ආසියානු බෞද්ධ මහා සම්මේලනය නිසා ආරම්භ වන බවට මට සැකයක් නැහැ. කෙනකු ගෙන් තවත් කෙනකුට හිංසාවක් සිදු නොවන ජීවන ක්‍රමයක් ගැන මුළු ලොවම ඉතාම ආශාවෙන් බලා සිටිනවා. මෙබඳු ජීවන ක්‍රමයක් ගොඩනගා ගත හැක්කේ මෙත්තා, කරුණා, මුදිතා, උපේක්ඛා කියන උතුම් ගුණාංග අපගේ ජීවිතයට එක්කොට ගැනීමෙන් පමණයි. සිය උතුම් අපේක්ෂාවන් මුදුන් පමුණුවා ගැනීමෙහි ලා ආසියානු බෞද්ධ මහා සම්මේලනයේ සියලු ප්‍රයත්නයන් සර්වප්‍රකාරයෙන් ම සාර්ථක වේවා යි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ස්තූතියි.

கொழும்பு. பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் ஆசிய பௌத்த காங்கிரசு அங்குரார்ப்பண வைபவத்தின் போது அதிமேதகு சனாதிபதி ஆர். பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை - 1990.03.24

ஆசிய பௌத்த காங்கிரசினை அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைப்பதற்கு நாங்கள் அனைவரும் இங்கு குழுமியுள்ளோம். ஆசிய பிராந்தியத்திலுள்ள பௌத்தத் தலைவர்கள் அனைவரையும் ஒரே மேடையில் கூடுவதற்கு ஆரம்ப முயற்சிகளை எடுத்த அகில இலங்கை பௌத்த காங்கிரசுக்கு எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

புத்தபகவான் அருளிய போதனைகளில் விரவியுள்ள கருணை உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு நீங்கள் அனைவரும் இங்கு கூடியிருக்கின்றீர்கள் என்பதில் எனக்கு எவ்வித ஐயமுமில்லை. நம் அனைவருக்கும் பொதுவான பிரச்சினைகளைப்பற்றி கவந்துரையாடுவதற்கு இங்கே கூடியுள்ளோம். நமது நாடுகளில் பௌத்த சமயத்தவர்களைப் பாதிக்கும் பல சூழல்களைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்களை இந்த கருத்தரங்கின் போது நாங்கள் பரிமாறிக் கொள்ளலாம். நமது நாடுகளில் வசிக்கும் வசதியற்றோர்களுக்கும் சிறப்புரிமையற்றோர்களுக்கும் நாங்கள் ஆற்றக்கூடிய மனிதாபிமான சேவைகளைக் கண்டறியும் வாய்ப்பு இக்கவந்துரையாடலின் போது ஏற்படலாம்.

புத்தபகவான் அருளிய போதனையோடு நெருங்கிய தொடர்புகொண்ட கலாசாரமானது பல நூற்றாண்டுகளாக ஆசிய மக்களை ஒன்று சேர்க்கும் மாபெரும் சக்தியாக திகழ்ந்து வந்துள்ளது. ஆனால், நாளடைவில் பௌத்த தருமத்திற்குப் பாதிப்பு விளைவித்த ஏனைய சக்திகள் மேலோங்கி நின்றன. அச்சக்திகளின் செல்வாக்குக்கு அமைய ஆசிய பிராந்திய நாடுகளின் ஒற்றுமையும் சீர்குலைந்தது.

ஆசிய நாடுகளின் மாபெரும் கலாசார மறுமலர்ச்சியின் பின்னணியில் புத்த தருமம் ஆற்றல் மிக்க சக்தியாக இயங்கிவந்தது. அப்பகுதி மக்கள், புத்தபகவான் அருளிய போதனைகளைத் தமது வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கியதன் பின்னரே இப் புனிதமான சக்தி கால்கொள்கொண்டது. அசோக சக்கரவர்த்தியின் பெயரை நாங்கள் அனைவரும் பெரிதும் போற்றி வருகின்றோம். 2850 வருடங்களுக்கு முன்னர் தென், தென் கிழக்காசிய நாடுகள் அனைத்திலும் பௌத்த சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு, அப் பேரரசன் கொண்டிருந்த பேருக்கம்தான் இதற்குக் காரணம்.

கி. மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பௌத்த தருமம் பாரத நாட்டின் பெரும் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. அதேகாலத்தில் பௌத்த மதம் இலங்கையிலும் பரவி நிலைகொண்டிருந்தது. கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் புத்தபகவானுடைய நற்செய்தி திபெத்து, பர்மா, தாய்லாந்து, சீனா ஆகிய நாடுகள் வரை பரவியது. சீனாவிலிருந்து கொரியா, யப்பான் ஆகிய நாடுகளுக்கும் ஏனைய தென் கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் பௌத்த மதம் பரவியது. ஆனால் இந்தியாவிலோ மிகுந்த செல்வாக்குடன் இயங்கிவந்த பௌத்த மதம் ஏறக்குறைய கி. பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அதன் செல்வாக்கை இழக்க ஆரம்பித்தது.

புத்தபகவான் பரிநிர்வாணம் அடைந்த ஏறக்குறைய 200 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்தான் அறத்தின் காவலனான அசோகர் சக்கரவர்த்தி பாரத நாட்டை ஆண்டு வந்தான். புத்த சமயத்தைத் தழுவுவதற்கு முன்னர் அசோகர் சக்கரவர்த்தி, சிற்றரசர்கள் பலரைப் போரில் வென்று தமது அதிகாரத்தை பாரதநாடு எங்கிலும் செலுத்தும் நோக்கில் பல வன்முறைகளைக் கையாண்டு வந்தான்.

ஆனால், புத்தபகவான் அருளிய போதனைகளில் நாட்டம்கொண்ட பின்னர் யுத்தமூலமாக வெற்றிவாகை குடுவதை முற்றாகவே கைவிட்டவனானான். அகிம்சை நெறிப்பட்ட அமைதியான வழிகளைப் பின்பற்றி வெற்றிகளை வென்றெடுப்பதில் அவன் நாட்டம் கொண்டான். இராணுவப் பலத்தை பெருக்குவதைக் கைவிட்டு புத்த பகவானுடைய சமாதானச் செய்தியை பரப்புவதற்காகத்தனது காலத்தைச் செலவழித்தான். இந்தச் சமயப்பணிக்காக வெவ்வேறு நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட பௌத்த சமயப் பரப்புநர்களிடையில் ஏனைய மதங்களுக்கு மதிப்பினை அளிக்கும் உயர்ந்த பண்பினையும் வளரச் செய்தான். இந்த மன்னன், தான் பரப்பக் கருதிய நற்செய்தியை சிலாஸ்தம்பமொன்றில் செதுக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்தான். அச் சனாதனச் சத்தியத்தின் அழியாச் சின்னமாக அவர் அன்று நாட்டிய அசோக சிலாஸ்தம்பம் இன்றும் அழியாதிருக்கின்றது.

இந்தியாவின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட நாடுகளில் புத்தபகவானுடைய போதனைகளை உலக ஆசாபாசங்களில் பற்றில்லாமல் அசோக மாமன்னன் பரப்பி வந்தான். புத்தபகவானுடைய அரிய கருத்துக்களை உலக மக்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் சீரிய நோக்கத்துடனேயே அவன் செயலாற்றி வந்தான். உயர்ந்த எட்டு அங்கங்களைக் கொண்ட வீடுபெற்றுக்கு இட்டுச் செல்லும் வழியில் உலக மாந்தர் அனைவரையும் அழைத்துச் செல்வதற்கு ஓர் தீராத ஆசையைக் கொண்டிருந்தான். பகைவர்கள் அற்றதோர் சூழலில் உருவாகும் அமைதி குடி கொண்டிருந்த பாதுகாப்பினையே சிறந்த குறிக்கோளாக அவன் கருதி வந்தான்.

ප්‍රශ්නවලට තීරණය ප්‍රතිචාරය

පිழையற்ற நடத்தைයක් කண்டுகොள்ளුමොර් சிறந்த வழியினைப் புத்தபகவான் தமது சீடர்களுக்கு உபதேசித்துள்ளார். "தமக்கு இனியவற்றைப் பிறருக்குச் செய்க. தமக்கு இன்னாதவற்றைப்பிறருக்குச் செய்யற்க" என்பதுதான் அவ்வுபதேசமாகும். நாம் செய்யும் செயல்களால் ஏற்படும் சமுதாய விளைவுகளைப்பற்றி நாம் எப்பொழுதும் சிந்தித்தல்வேண்டும். இதன் வண்ணம் புத்தபகவான் உலக மக்கள் அனைவரும் சமூக ஒற்றுமை உணர்ச்சியோடு வாழவேண்டுமென்பதை உபதேசித்துள்ளார் எனத் தெரிகின்றது.

உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் வாழுகின்ற பௌத்தர்களை ஒன்றுசுட்டும் சிறந்த முயற்சியாக 1950 இல் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பெற்ற உலக பௌத்தர்களின் சங்கம் திகழ்ந்தது. அக்காலத்தில் அகில இலங்கை பௌத்த காங்கிரசின் தலைவராக இருந்த முன்னாள் பேராசிரியர் குணபால மலலசேகர அவர்கள் உலக பௌத்தர்கள் சங்கத்தை நிறுவுவதற்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்தார்.

பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றும் உலக மக்களிடையில் ஒற்றுமையினையும் ஐக்கியத்தினையும் தோழமையினையும் வளர்க்கும் நோக்கில் தான் உலக பௌத்தர்கள் சங்கத்தின் குறிக்கோள்கள் அமைந்திருந்தன.

இங்கே குழுமியிருக்கின்ற சான்றாமைமிக்க பிரதிநிதிகள் யாவரும் வேறுபட்ட பல கலாசாரப் பின்னணிகளைக் கொண்டவர்கள் ஆவர். இப் பல்வேறுபட்ட பௌத்த மரபுரிமைகளும் மதப் பிரிவுகளும் நிகாயங்களும் எமக்குப் பரிச்சயமானவை. ஆசிய நாடுகளின் பௌத்தர்கள் என்ற முறையிலே இம் முரண்பாடுகளுக்கு மத்தியில் நாம் ஒற்றுமையினையும் ஐக்கியத்தினையும் பேணி வளர்ப்பது எங்ஙனம்?

மனித சரித்திரம் கண்ட மாபெரும் அகிம்சாவாதியான புத்தபகவானின் போதனைகளைப் பின்பற்றி வருபவர்கள் நாங்கள் என்பதை மனதில் இருத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். பௌத்தர்களாகிய எம் மத்தியில் உள்ள பல்வேறு அறநெறிகளும் நம்பிக்கைகளும் அனுட்டானங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் நீண்டகாலமாக நம்மிடையில் நிலவி வருகின்றதென்பதை நாங்கள் உணர வேண்டும். வாழையடிவாழையாக பேணப்பட்டு வருகின்ற இம் மரபுரிமைகள் புத்தபகவானுடைய போதனைகள் அழியாது நீடுநிலைக்க ஆதாரமாக இருந்தன. எனவே, புத்ததருமத்தை அனுசரித்து வருகின்ற வழிபாட்டு நெறிகள் ஒரே விதமாக இருக்க வேண்டியதில்லை.

நமது பணி, ஒருங்கிணைப்பினை ஏற்படுத்துவதாகும். ஒருங்கிணைப்பின்மூலம் நெருங்கிய உறவு நம்மிடையில் ஏற்படுகின்றது. பரஸ்பர புரிந்துணர்வினை வளர்ப்பதற்கு நெருங்கிய உறவு எமக்கு உதவுகின்றது. அப்பொழுது அறிவின்மைக்கும் பரஸ்பர அவநம்பிக்கைக்கும் பதிலாக

ஒருவரையொருவர் மதிக்கும் மனப்பான்மை ஏற்படுகின்றது. அதன் அடிப்படையிலே தோழமையுடன் ஒத்துழைக்கக்கூடிய சூழல் சுயமாகவே ஏற்படுகின்றது. ஆசிய பெளத்த காங்கிரசு என்ற அமைப்பின் கீழ் இன்று நாங்கள் ஒன்றுசேர்ந்திருப்பது நமக்கிடையில் உறுதியான ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தும் ஓர் முயற்சியாகும் என நான் எண்ணுகின்றேன்.

ஆசியாக்கண்டமானது பல மதங்களின் பிறப்பிடமாக இருக்கின்றது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆசியாக்கண்டத்தில் சிறந்த பல நாகரீகங்களும் தோன்றியுள்ளன. ஆனால், நாளடைவில் ஆசியாக்கண்டம்பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தது. அப்பிராந்திய நாடுகள் முற்றாகச் சூறையாடப்பட்டு மிக வறிய நிலையில் கைவிடப்பட்டுள்ளன. ஆசிய நாடுகளில் உள்ள மக்களிடையில் இப்பொழுது மேலைநாட்டு கலாசார விழுமியங்கள் பல பரவிக்கொண்டே வருகின்றன. பெளத்த மத ஆசாரங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லவிருக்கும் இளைஞர்களின் மனதில் மாபெரும் மாற்றங்களை உருவாக்குவதற்கும் இம் மேலைய நாட்டு கலாசார விழுமியங்கள் எத்தனித்து வருகின்றன. இவ்விளைஞர்கள் மனதில் உலகாயதக் கருத்துக்கள் தோன்றி வருகின்றன. மனித வாழ்வின் விழுமியப் பொருள்களாக இவ்வுலகாயதப் போக்குகளை மேற்கொள்வதிலே தமது விமோசனம் தங்கியுள்ளதென இளைஞர்கள் கருதி வருகின்றார்கள்.

பிறந்து, உழன்று, இறந்து மறுபிறவியெடுக்கும் இக்கெடுதிமிக்க சுழற்சியிலே நாங்கள் அனைவரும் அகப்பட்டு உள்ளோம். நாங்கள் அனைவரும் நல்வினை, தீவினை என்னும் சுழற்சியில் அகப்பட்டு உள்ளோம். நாம் பிறவியெடுத்த பயனைக் கண்டறியக் கூடிய வழியைப் புத்ததருமம் எமக்குக் கூறுகின்றது. முதலாவதாக நாங்கள் இத்துன்பத்துக்கு ஏதுவான காரணங்களைக் கண்டறிதல் வேண்டும். அக் காரணங்களைக் கண்டறிய முடியுமாயின் அமைதியான வாழ்வினை வாழக்கூடிய வழி பிறக்கும். இன்று எங்களை எதிர்நோக்கியுள்ள சவால்களையும் பேரிடர்களையும் பகுத்தறியக்கூடிய வழியும் அதுவேயாகும்.

இன்றைய உலகப் பிரச்சினைகள், குறிப்பாக நமது பிராந்தியத்திலுள்ள பிரச்சினைகள் மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்தவையாகும். மனித இனத்தை பாதுகாப்பதற்கு மத அனுஸ்டானங்களும் திருவிழாக்களும் மட்டுமே வல்லமை கொண்டவை என்பதை நாங்கள் உணர வேண்டும். அரசியல் வழிப்பட்டதும் பொருளாதார வழிப்பட்டதுமான மாபெரும் பிரச்சினைகள் எங்கள் மனதை உறுத்துகின்றன. ஆதலால் உலகாயதக் குறிக்கோள்களுக்கும் ஆன்மீகக் குறிக்கோள்களுக்குமிடையிலே சமநிலையினை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வாழும் நிதர்சனமான சமுதாயமே எமக்குத் தேவைப்படுகின்றது.

இந்த சாவால்களை வெற்றிகரமாகச் சமாளித்துக்கொள்ளத் துணைபுரியும் வழிவகைகளைக் கண்டறிவது ஆசிய பெளத்த காங்கிரசின் மிகப் பொறுப்பு

வாய்ந்த பணியாக இருக்கின்றது. புத்ததருமத்தின் மூலம் சரியான விடைகள் அளிக்கப்படாத எந்தவொரு வாழ்க்கைப் பிரச்சினையும் இல்லையெனலாம். எல்லாச் சூழல்களையும் நுனித்தறியும் அறிவுப் புலமைமிக்கவர்களாக புத்தபகவான் விளங்கினார். பொருள்களின் மீது ஆசைகொள்ளாமல் பற்றற்ற நிலையில் எப்பொருள் எத்தன்மையுடையதென்பதை காணும் அறிவு புத்தபகவானுக்கு இருந்தது. ஒரு பொருளில் தன்னை இழக்காமல் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் ஆற்றல் போதி மாதவனுக்கு இருந்தது. புத்தபகவான் அருளிய போதனைகளின் மகத்துவத்துக்கு இதுவே சான்றாகும். உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளுக்கும் ஆசிய பௌத்த காங்கிரசினால் எடுத்தியம்பப்படவேண்டிய நற்செய்தி அதுவேயாகும்.

இப் புதிய அமைப்பு உயிர்த்துடிப்புமிக்க பேரியக்கமாக வளரும் என்பதில் எனக்கு உறுதியான நம்பிக்கை உண்டு. சமாதான சகவாழ்வு, அகிம்சை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த புதிய சகாப்தமொன்றின் உதயமாக இந்த அங்குரார்ப்பண வைபவம் இருக்குமென நான் எண்ணுகின்றேன். தாம் வாழ்ந்து மற்றவர்களுக்கும் வாழ்வழிவகுக்கும் சீரியதோர் வாழ்க்கை முறைக்காக உலக மக்கள் யாவரும் இன்று ஏங்கி நிற்கின்றார்கள். புத்தபகவான் அருளிய மெத்தா, கருணா, முதித்தா, உபேக்கா (கருணை, அன்பு, உளுவல் அன்பு, ஒப்புரவு) ஆகிய குணங்களை வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் நாம் இந்த உயரிய நோக்கத்தை அடையலாம். இவ்வரிய சாதனைகளை சாதிப்பதில் ஆசிய பௌத்த காங்கிரசு எல்லா வெற்றிகளையும் காண வேண்டுமென நான் வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி.

**The Address of His Excellency R. Premadasa
President at the Inauguration of
the Asian Buddhist Congress
BMICH, Colombo – 24.03.1990**

We are all assembled here today to inaugurate the Asian Buddhist Congress. I congratulate the All Ceylon Buddhist Congress for bringing together the leading Buddhists from the Asian region into a single Asian forum.

I have no doubt it is the same spirit of Compassion enshrined in the Buddha-Dhamma that has motivated all of you to come together. We are assembled here to talk to one another and to seek solutions to our common problems. At this forum we can exchange views on the prevailing conditions in our countries as they affect Buddhists. We will be able to decide on possible humanitarian services for the less affluent and less privileged silent masses in our countries.

The culture that is associated with the Buddha-Dhamma has been a unifying force for centuries for the people of Asia. However, in the course of time, the Buddha-Dhamma was undermined by other forces. To that extent Asian unity was also torn apart.

Buddha-Dhamma was the driving force behind the great cultural unification of Asia. It started with the acceptance and adoption of the Teachings of Lord Buddha by the people as the guiding principle of their way of life. We remember with deep admiration the name of Emperor Dharmasoka. It was he who spearheaded the missionary movement throughout South and South East Asia, 2250 years ago.

By the end of the 3rd century BC Buddha-Dhamma was widely diffused through most of India. It had taken root in this island of Sri Lanka. From the first century AD the message of Lord Buddha percolated into Tibet, Burma, Thailand and China. From there it

spread to Korea and Japan and other South East Asian countries. But in India, after a period of splendour it fell into decline from about the 8th century AD.

It was a little over 200 years after Lord Buddha that Emperor Dharmasoka ruled India. He had earlier led a life of violence, geared to the acquisition of power through the conquest of territories.

But when he understood the message of the Buddha he gave up his conquest through war. He embarked on a conquest through peaceful and non-violent means. Instead of reinforcing his army, he devoted much of his time to the propagation of the peace message of the Buddha. In doing so he inculcated in the missionaries he sent out the abiding virtue of the tolerance of other religious creeds. He inscribed this message on a rockpillar. This Asokan pillar stands even today as a silent monument to an eternal verity.

When Dharmasoka introduced Buddha-Dhamma to countries beyond the borders of India he was no longer interested in material gain. His aim was to share the sublime message of the Buddha with the peoples of the world. He wanted to share with humanity the knowledge of the righteous path. He came to believe fervently in the security that comes with the absence of enemies.

Buddha had given a simple formula to his disciples to help them decide on the right course of action. "If something is good for you and other then do it, on the other hand if it is bad for you and others, do not do that". The social implications of individual actions were always to be borne in mind. Buddha's message was therefore, an invitation to people to join the fold of universal brotherhood.

The most significant move in the direction of uniting the Buddhists the world over was witnessed in the formation of the World Fellowship of Buddhists inaugurated in the 1950's. The initiative came from Sri Lanka. The man behind this concept was the late Professor Gunapala Malalasekera, the President of the All Ceylon Buddhist Congress at the time.

ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්තාවය

The objectives that prompted the Buddhists to rally round the organization were the need to Secure Unity, Solidarity and Brotherhood among the world community of Buddhists.

The distinguished delegates assembled here come from different cultural backgrounds. We are familiar with the diverse Buddhist traditions, schools of thought and chapters. How do we reconcile this situation with our need for fostering unity and solidarity among ourselves as Buddhists of Asia?

We should remind ourselves of the fact that we are dealing with the Dhamma enunciated by the greatest advocate of tolerance in human history. Let us understand that the doctrines, beliefs, rituals, observances and practices upheld by each tradition are the products of long historical evolution. The strength and vitality for the survival of the Teachings of Lord Buddha down the ages were derived from these traditions. Therefore there is no need to seek uniformity in observance and practice of the Buddha-Dhamma.

Our function is one of building bridges. Bridges help us to establish contact. Contact would help us develop mutual understanding. Ignorance and mutual suspicion would then give way to mutual respect. Based on that foundation, friendly co-operation will automatically spring forth. I would regard this exercise of coming together as an Asian Buddhist Congress as one such bridge-building endeavour.

As you know Asia has been the birthplace of many religions. Asia has also given rise to many great civilisations. But with the passage of time, Asia has been beset with many problems. It has been exploited to the utmost and left destitute. Asians are now exposed to a new set of Western values. These represent powerful challenges to the younger generation – the generation that forms the vital link in the continuity of the Buddhist way of living. These young people are exposed to a materialistic world-view. They focus upon their present life as the only field worthy of any human endeavour.

We are all enmeshed in the vicious circle of Birth, Suffering, Death and Rebirth. We are caught up in this Karmic Cycle. The Buddha-Dhamma has shown us the way to discover the realities of life. We must first find the causes. This can in turn show us the way to finding true contentment in life. This is the only way in which we can understand the challenges and the calamities of today.

The present problems of the world, and particularly of our region, are complex and complicated. We have to realise that religious rituals and ceremonies alone cannot save humanity. We have to concern ourselves with larger issues of politics and economics. Society as a whole is called upon to set the example by maintaining a reasonable balance between material and spiritual goals.

The Asian Buddhist Congress has the responsible task of identifying workable responses to these challenges. There is no situation to which the Buddha-Dhamma cannot provide a satisfying answer or solution. The greatness of Lord Buddha is enshrined in the fact that He was in control of every situation. This was because He could take a detached view on any subject and provide a solution without being emotionally involved. He was never blinded by subjective considerations. This is the greatness of the Teachings of Lord Buddha. This is the message that the Asian Buddhist Congress should carry to the four corners of the world.

I feel confident that this new organisation will develop into a very vibrant movement. I am sure it will mark the beginning of a new era characterised by peaceful co-existence and non-violence. The whole world is yearning for a way of life which enables everyone "to live and let live". It can be achieved only by incorporating the four qualities of Loving Kindness—Compassion—Sympathetic Joy and Equanimity, into one's way of life. I wish the Asian Buddhist Congress every success in the accomplishment of its noble endeavours.

I thank you.

